

ת"פ 38894/04/20 - מדינת ישראל נגד אמג'ד אבו קיעאן, איימן אלעאסם

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 38894-04-20 מדינת ישראל נ' אבו קיעאן(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 2296/2020

בפני	כבוד השופט צבי פורר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. אמג'ד אבו קיעאן (עציר) 2. איימן אלעאסם (עציר)

החלטה

ביום 3.3.21 הורשעו הנאשמים על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. המאשימה הודיעה כי היא מבקשת להביא ראיות לעונש חוות דעת לעניין שווי הסם וכן חוות דעת ביחס לסיכום הביטחוני.

אקדים ואציין כי אינני רואה כל סיבה לאפשר שמיעת העדים.

בקשת המדינה נסמכת על סעיף 40 י (ב) (2) לחוק העונשין התשל"ז אשר לפיו:

"בית המשפט רשאי, לבקשת אחד מהצדדים, להתיר להביא ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, אם שוכנע כי לא היתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

חשוב להדגיש כי לעניין נסיבות ביצוע העבירה, הרי שהן הובהרו היטב בכתב האישום המתוקן שלמעשה נסיבותיו דומות מאד לכתב האישום המקורי תוך שינויים המתאימים את עובדות האישום ונסיבותיו לעבירות שיוחסו לנאשמים בכתב האישום המתוקן.

חשוב עוד לציין כי הצדדים אף הסכימו במפורש כי :

"בתיאור האירועים שבגינם מורשעים הנאשמים, לא יחרגו הצדדים מעובדות כתב האישום המתוקן, לא יסתרו אותם ולא יסיפו עליהן".

המאשימה הפנתה לסעיף 4 להסכם ולפיו:

"אין בהסדר כדי למנוי מכל צד להביא ראיות קבילות ועדים לענין העונש ו/או הגשת תסקירים ו/או חוות דעת לפי כל חוק, וכן הצהרת נפגע על פי סעיף 18 לחוק זכויות נפגעי עבירה

התשס"א - 2001".

נראה כי סעיף 4 הינו סעיף המוסף כדרך אגב לכל הסדר טיעון שכן מאי נפקא מינה בענייננו לעניין חוק זכויות נפגעי עבירה?

ברור גם כי אין בהוספת סעיף 4 להסדר כדי לשנות מהכללים שנקבעו לעניין הבאת ראיות הקבועים בסעיף 40 י (ב) (2).

כאשר תוקן כתב האישום ניתן היה לציין מראש מהו שווי הסם וניתן היה להוסיף הערות נוספות הקשורות לפן הביטחוני. בנוסף, תיקים רבים מוגשים לבתי המשפט וגם לבית משפט זה כאשר לא מונחת חוות דעת נוספת לעניין שווי הסם. אציין רק כי די במשקל הסם שנתפס כדי לעמוד על הנסיבות הדרושות לצורך קביעת העונש.

עיון בסעיף 19 מלמד כי המאשימה תבקש להטיל עונש חמור וזאת נוכח הנסיבות הקשורות להברחה ממצרים שגם אם לא היו חלק מהליך ההברחה עצמו הרי שנסיבות החזקת הסם קשורות באותה הברחה.

כלום הדברים אינם ברורים דיים מעובדות כתב האישום עד כדי הצורך להביא גורם נוסף שיבהיר זאת לבית המשפט?

אינני סבור כי יש צורך בראיות נוספות ובוודאי שלאור ההסכמות בין הצדדים אין כל מקום להתיר הבאת הראיות בהתאם להוראות סעיף 40 י (ב) (2) שהוזכר לעיל.

יפים לענייננו דברי כב' השופט דנציגר בע"פ 3667/13 חטיב נ' מ"י :

הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום מבטאת את הסכמתו לעובדות ולנסיבות האמורות בו.

עמוד 2

יש בה משום הצהרה כי אין בעובדות ובנסיבות המתוארות בכתב האישום יותר מאשר עשה וכן, בהתאם, כי לא נשמטה מכתב האישום עובדה או נסיבה שיכולה היתה להיות לו לעזר או להקל עמו. לכן, משהודה הנאשם בעובדות כתב האישום - לרוב לאחר שיח ושיג עם גורמי התביעה ובמסגרת הסדר טיעון - משקף כתב האישום את הסכמת הצדדים לאמור בו. לפיכך, נהיר כי כל חזרה מהסכמה זו, שינוי שלה או הוספה לה בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, תדרש לעמוד בתנאים מחמירים יותר - כפי שקובע סעיף 40(ב)(2), שלא כסעיף 40(ב)(1).

למעשה הסעיף קובע כי ניתן להתיר הבאת ראיות בהתקיים אחד מהתנאים הבאים:

א. לא היתה אפשרות לטעון לנסיבות אלה בשלב בירור האשמה.

ב. הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

התנאי הרלוונטי לעניינו הוא השאלה אם לא היתה אפשרות לטעון לנסיבות בשלב בירור האשמה.

סבורני כי הנסיבות ברורות דיין מכתב האישום, הן לשאלת הסם (מדובר בקרוב ל 60 ק"ג של סם מסוכן מסוג קנביס) והן לעניין הנסיבות הביטחוניות (ראה סעיף 3 לכתב האישום לעניין מיקום האירועים בגבול ישראל מצרים).

חשוב לציין כי הצדדים הסכימו לעובדות הברורות של כתב האישום לאחר משא ומתן ארוך תוך חתימה על הסדר טיעון ברור ומובן הן לעניין תיקון כתב האישום והן לעניין אי החריגה מעובדות כתב האישום.

נכון הדבר כי כאשר נחתם הסדר טיעון נחסכת שמיעת הראיות ועל כן בית המשפט לא נחשף לכלל העובדות שאינן מצוינות בכתב האישום. לפיכך, ברור כי ניסוח כתב האישום הינו פרי של מו"מ קדחתני שבו ניתן היה להסכים הן על העובדות אשר מבטאות היטב את נסיבות ביצוען של העבירות המתוארות בכתב האישום המתוקן.

במצב דברים זה אינני סבור כי המאשימה עומדת בתנאים הקבועים בסעיף 40 י (ב)(2) ועל כן אין מקום להיעתר לבקשתה לזמן את העדים הרלוונטיים במסגרת הטיעון לעונש.

לאור כל האמור לעיל אני מקבל את התנגדות הנאשמים (שהוגשה על ידי נאשם 2 ובאי כוחו) ואינני מתיר למאשימה להביא חוות דעת לעניין שווי הסם ועדים לעניין נסיבות הקשורות בסיכון הביטחוני.

ניתנה היום, כ' סיוון תשפ"א, 31 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

